

Само азъ да го берж,
И до него да живѣж,
И надъ него да умрж.

Ето мръкнж се и днесъ
Бсккой въ кѣпи се призыра,
И другарче за ноцесъ
На легас-то си намыра.

Само азе съмъ заочестъ
Не за мѣнь другарче нѣма,
Накъ салничакъ и ноцесъ
На легло не ще задрѣмж.

Орѣдъ пощъ дойде часъ-тъ ви,
Бсккой се отъ сѣнь прѣвръща,
И съ сърдечны веселбы
Дило либе си пригрѣща.

Четыри стѣни прѣдъ мѣнь,
Окло ми все нѣстѣа, —
И юрганъ-тъ ми стѣденъ